

на Мамарчева. Когато давали клетвата, капитанъ Мамарчевъ се явилъ облѣченъ въ блѣскаво военно облѣкло и руска военна фуражка на глава.

Следъ клетвата капитанъ Мамарчевъ казалъ, че всички редници още не били добре въоръжени, па и достатъчна храна не била събрана. Той предложилъ, всѣки да си иде при хората и да се погрижи, младежитъ да бждатъ добре приготвени и да чакатъ къмъ Великдень заповѣдъ за бунтъ.

Разкриване на завѣрата

Отъ манастира всички отишли по мѣстата си, преброили добре редниците, поржчали имъ дрехи, коне, седла и оржия (пушки, ножове, сѣкири, барутъ и т. н.). Куршуми нѣмало, та доставили много калай, купили калѣпи и наредили опитни хора нощно време и по избитѣ скрито да лѣятъ много куршуми. Редниците били раздѣлени на пешаци и конница. Наредили имъ командири, началници и водачи за всѣка частъ; било опредѣлено, кои части на кое мѣсто ще идатъ и какво ще вършатъ.

Бунтовниците били много благородни хора. Тѣ решили да не убиватъ никакъвъ турчинъ, нито кадѣна. Всѣко отъ селата, въ които има турци, само ще бжде обградено. Ще се вземе оржието на онѣзи отъ турцитѣ, които иматъ такова; ако не желаятъ да го предадатъ и почнатъ да се противятъ, тогава бунтовниците ще употрѣбятъ срещу непокорнитѣ оржие.

Тѣй се готвѣли младитѣ български бунтовници и очаквали къмъ Великдень да се даде заповѣдъ да излѣзатъ отъ своитѣ скривалища.

Ала ненадейно до всички достигнала мълва, че турцитѣ се научили за готвеното възстание и